

РЕШЕНИЕ

№ 1157

гр. Пловдив, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Методи Н. Антонов

при участието на секретаря Милена В. Георгиева
като разгледа докладваното от Методи Н. Антонов Административно
наказателно дело № 20215330201897 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 3948/2020 г., издадено от Д.
Н. Г. – и.д. н. о. „Митническо разузнаване и разследване Тракийска“, Главна
дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо
управление на Агенция Митници, упълномощен със Заповед № ЗАМ-43/32-
8734/07.01.2019г на Директор Агенция „Митници“, гр. София с което на В. М.
Б. ЕГН:*****, с адрес гр.П., ул. Ж. № ... ет.... ап.... на основание чл. 126
ал.1 т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове/ЗАДС/ е наложена
„глоба“ в размер на 1000 лева / хиляда/ за административно нарушение по
чл.126 ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове.

По съображения изложени в жалба си, В. М. Б., чрез процесуалния си
представител – адв. Х. атакува наказателното постановление като неправилно
и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се
представява от адв. Х., която поддържа жалбата и излага аргументи по
същество.

Въззиваемата страна – Агенция „Митница“ – Пловдив, ЦМУ, отдел
„МРР Тракийска“ – редовно призована, се представява от юрк. Д., която
поддържа наказателното постановление и моли същото да бъде потвърдено.
Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Пловдивският районен съд – VII н.с., като прецени събраните

доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, допустима е, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На 24.09.20г по време на СПО, екип от служители на 01 РУ на МВР гр.Пловдив, посетили с цел проверка къща на адрес с. Б., общ. Р., ул. П. №.... Установило се, че в имота живее В. М. Б. ЕГН:*****, с адрес гр.П., ул. Ж. № ... ет...., заедно със съпруга си М. А. Б. гражданин на В. На зададен въпрос от дл. лица, дали в дома си г-жа Б. има казан за варене на ракия, тя потвърдила, че има такъв, останал от баща ѝ, и не е ползван от 3 години, след смъртта му. Видимо си личало, че казанът не бил използван от дълго време. Инспекторите попитали жалбоподателката, дали в дома си има акцизни стоки – ракия, а В.Б. отговорила утвърдително и им показала две прозрачни синкави туби от минерална вода с надпис „Девин – изворна вода“, с вместимост от 11 литра, пълни с прозрачна течност, общо 22 литра, за които заявила, че е ракия, която останала от покойния ѝ баща. Не могла да представи документ за ракията. Двете туби В.Б., доброволно предала на п. Х. С. Г., който съставил протокол за доброволно предаване от 24.09.20г.

По повод случая, била образувана преписка ЗМ-697/2020г по описа на 01 РУ на МВР, гр.Пловдив, по която е изготвена експертна справка за извършване на физико-химично изследване на откритата стока. Изготвената експертна справка № 182901.10.20г от БНТЛ при ОД на МВР гр.Пловдив, в точка:IV. Методи, изследване и резултати т.2., гласяла: „... От извършените физико-химични и инструментални методи за анализ се установи, че изследваните течности от обекти 1.1. и 1.2., с общо количество 22 литра, представляват водно-алкохолни смеси, получени от етилов алкохол от земеделски произход, чрез добавяне на дестилирана/минерализирана вода, с алкохолен градус 59.4 и 50.6 несъдържащи вредни за човешкото здраве вещества и метилов алкохол(метанол) над допустимите концентрации, посочени в НОВСНВСТОППСНРДУИ, са годни за пряка консумация. Предвид резултатите, същите представляват акцизна стока, съгласно чл.9 от ЗАДС...“

С постановление от 23.10.20г е постановен отказ са се образува досъдебно производство по преписка № ЗМ-697/2020г по описа на 01 РУ на МВР, гр.Пловдив, съставляваща преписка № 9028/20г по описа на РП – Пловдив, като материалите били получени в отдел МРР „Тракийска“ гр.Пловдив. Със складова разписка №, стоката, предмет на нарушението била приета за съхранение в склада на ТД „Тракийска“ гр.Пловдив.

Дължимият акциз на задържаните две прозрачни синкави туби от минерална вода с надпис „Девин – изворна вода“, с вместимост от 11 литра, пълни с прозрачна течност, общо 22 литра водно-алкохолни смеси получени от етилов алкохол от земеделски произход, чрез добавяне на дестилирана/минерализирана вода, от които едната с 11 литра, с алкохолен градус 59.4, а другата от 11 литра с алкохолен градус 50.6, попадащи в обхвата на чл.9 от ЗАДС, предмет на нарушението **бил установен в размер на 133.10 лв.** Същият е изчислен бил изчислен съгласно чл.41 във вр. чл.28

ал.1 т.5 и чл.31 ал.1 т.5 от ЗАДС по писмо с рег. индекс 32-370782/15.12.20г от ТД „Тракийска“.

Във връзка с гореизложеното, жалбоподателят е наказана за това, че е държала 22 литра етилов алкохол, без да притежава данъчен документ или фактура или друг документ, удостоверяващ заплащането, начисляването или обезпечаването на акциза, с което е осъществила състава на чл.126 ал.1 от ЗАДС.

Стоката предмет на нарушението била отнета в полза на държавата от В. М. Б..

АНП е протекло по реда на чл.36 ал.2 от ЗАНН, като за съставяне на НП е ползвана цитираната по-горе полицейска преписка и постановление на РП Пловдив, както и находящите в тях писмени материали.

В хода на съдебното следствие и за изясняване на доводите и възраженията на страните, са събрани и гласни доказателства

От показанията на св. С. Д. Ч. се установява, че заедно с колегата Х. С. Г. бил на проверката, като в тази връзка изготвил докладната записка. Било разпоредено да се проведе операция в района на 01 РУ, в частност на трудно достъпни места, за установяване на отглеждане на наркотични вещества, канабис и др.

Къщата на жалбоподателката се намирала в района на община Р., като се слиза от местността „Г.“, като вътре имало два големи резервоара, вероятно за приготвяне на вино. Полицейските инспектори на място представили като попитали жалбоподателката, дали освен вино има и ракия. Тя им показала две туби. На място установили голям казан за изваряване на ракия, без съответните документи, който не бил използван от дълго време. Госпожата заявила, че ракията била нейна, но била изварявана от покойния ѝ баща, преди години. Поискали документ за ракията, не им бил представен. Съставили протокол за приемане на установените количества, предадени доброволно от жалбоподателката. Цялото количество се предало на домакина на Митницата.

От показанията на св. Х. С. Г., се установява, че с колеги били на проверка в района. Видели, че в една от постройките се съхранява туби и ги описали. Освен ракията, не си спомня да е имало друг алкохол. Имало големи резервоари алпака. Били празни. Момичето било казало, че ракията била собственост на покойния ѝ баща, който я бил варил преди време и понеже не употребявала алкохол останала. Ракията била в ПВЦ 10-11 литра.

От показанията на св. Н. А. К., майка на жалбоподателката се установя, че процесната ракия била на мъжа ѝ, който починал преди три години от рак. Тази ракия била от 8-10 години, тогава си варели за лични нужди. Давали на дъщерите, когато имали гости да черпят. Ракията била варена в Брезово още докато баща ѝ бил жив.

От разпита на св. М. А. Б. се установява, че е бил в къщата при

проверката от полицейските органи, като не видял от къщата им да се взема нещо. Ваня имала лозе.

Съдът, кредитира показанията на свидетелите, като обективни, хронологични и съответстващи на останалия съвкупен доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав намира, че:

Административнонаказателното обвинение е недоказано.

Жалбоподателят е наказана за това, че е държала 22 литра етилов алкохол, без да притежава данъчен документ, удостоверяващ заплащането на дължимия акциз – нарушение по чл.126, ал.1, пр.1, т.1 от ЗАДС. За да е осъществен съставът на това нарушение от обективна страна, е необходимо за държаните акцизни стоки да се дължи акциз. Само в тази хипотеза е обективно възможно деецът да притежава документ, удостоверяващ плащането на дължим акциз.

От приетите по делото доказателства се установява, че на 24.09.20г. при извършени контролни действия за стоки, забранени за притежание в нарушение на НК на територията на 01 РУ на МВР, в т.ч. село Белащица, полицейски инспектори от компетентното териториално поделение на МВР извършили проверка в двор с жилищна сграда в с. Б., ул. П. № ..., обитавани от В. М. Б. и съпругът и А. Б. Екипът бил допуснат доброволно от лицето. В хода на проверката служителите установили 2 бр. пластмасови туби, с надпис „Девин – изворна вода“, с вместимост от 11 литра всяка, съдържащи съответно по 11 литра безцветна течност. След извършен физико-химичен анализ от лаборатория при БНЛТ, се установило, че това са водно-алкохолни смеси получени от етилов алкохол от земеделски произход, чрез добавяне на дестилирана/минерализирана вода, от които едната с 11 литра, с алкохолен градус 59.4, а другата от 11 литра с алкохолен градус 50.6. За тази стока, акцизна по чл.9 от ЗАДС, Б. не притежавала документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз.

Установените от съда по-горе факти и обстоятелства по случая водят до извод за липса на фактически състав за отговорността по чл.126 от ЗАДС в частта относно изпълнително деяние и предмет на нарушението. Посочената правна норма изисква поведение на дееца, свързано с държане на стоките, които следва да бъдат акцизни, покриващи дефиницията за етилов алкохол /алкохол/ по чл.4, т.1 във вр. с чл.2, т.1 от ЗАДС.

Държането като правен термин представлява упражняване на фактическа власт върху предмета на нарушението. Видно от доказателствата по административнонаказателната преписка, действително в дома на жалбоподателката в село Б. са открити акцизните стоки, но собственик на същите не се явява ж.Б., като това обстоятелство е отразено и в НП, така и установено от разпита на свидетелите Ч./частично/, Г., К. Първите сочат, че жалбоподателката им е споделила, че ракията е била изварявана и останала от

покойния ѝ баща, а св. К. сочи, че съпругът ѝ/ бащата на Б./ е оставил тази ракия, след смъртта си. Горните доказателства сочат на недоказаност на обвинението срещу В.Б., в частта относно формата на изпълнителното деяние. Обитаването на имота в случая не обоснова извод за упражняване на фактическа власт върху целия предмет на нарушението от страна на Б..

От приетото като писмено доказателство заключение на БНТЛ/експертна справка 1829/01.10.20г. се дава заключение, че откритият в дома на жалбоподателката алкохолен продукт/общо 22 л/ съдържа етилов алкохол по смисъла на чл.9 от ЗАДС, поради което отговаря на определението за акцизна стока по чл.4, т.1, във вр. с чл.2, т.1 от ЗАДС, но в хода на АНП не е спазен предвиденият ред в Наредба № 3/18.04.2006г за вземане на проби и методите за анализ за цели на контрола върху акцизните стоки. НО се е позовал на изготвена експертна справка, изготвена в хода на полицейска преписка. Тази експертна справка не е годно доказателство и не може да бъде ползвана като надлежно такова по смисъла на НПК, защото не е годно доказателствено средство по с.к. Тази справка не представлява експертиза, поради което не е спазен предвидения ред за установяване на физико-химичните характеристики на предадените течности от жалбоподателката, предмет на нарушението. Органите на полицията или тези в хода на АНП са били длъжни да вземат проби по реда на Наредба 3/18,0.2006г **в присъствието на нарушителя** и същите да бъдат положени на лабораторно изследване, като неспазването на тази процедура е довело до нарушаване на приложимия материален закон

Провеждането на АНП се е ограничило само с данните от полицейската лабораторна справка, без да събират други данни за **произхода на откритата в държане на жалбоподателката ракия**. По-конкретно не са събрани доказателства за следните две обстоятелства, които са от съществено значение, къде е произведена ракията и това станало ли е при спазване на ограниченията по чл.4, т.8 от ЗАДС. Да се изискат и установят данни, дали ракията е произведена преди 01.01.2007 г. Ако ракията е изварена в специализиран малък обект за дестилиране при спазване на ограниченията по чл.4, т.8 от ЗАДС, размерът на акциза и на наложената глоба би следвало да бъде определен по ставката в чл.31, т.6 от ЗАДС. А ако ракията е изварена преди 01.01.2007 г., т.е. преди влизане в сила на ЗИДЗАДС, обн. ДВ, бр.105/2006 г., акцизната ставка би била 0 лв. за 1 хектолитър чист алкохол, т.е. за откритата в държане на жалбоподателя ракия не би бил дължим акциз, поради което не би бил съставен документ, удостоверяващ плащането на акциз за тази ракия. Съобразно приложимата в настоящото производство презумпция за невиновност на привлечения към отговорност съдът приема, че административнонаказателното обвинение против жалбоподателката за нарушение по чл.126, ал.1 от ЗАДС не е доказано по несъмнен начин. По-конкретно от събраните доказателства не може да се направи несъмнен извод, че за откритата в държане на жалбоподателя ракия се дължи акциз, поради което тази ракия може да бъде годин предмет на нарушение по чл.126, ал.1 от

ЗАДС.

Освен поради недоказаността административнонаказателното обвинение, обжалваното постановление е незаконосъобразно и поради неправилното прилагане на материалния закон. Съставът на нарушението чл.126 от ЗАДС охранява обществените отношения, гарантиращи надлежното документиране на начисляването, плащането и обезпечаването на дължимия акциз, т.е. съставянето на редовни документи, удостоверяващи тези факти, и то от правоимащи лица, а не самото начисляване, плащане или обезпечаване на акциза. Задължени да водят такава документация и съответно да разполагат с такива документи са само регистрираните или лицензираните по ЗАДС лица. Това е така, защото чл.43, ал.1 и чл.44, ал.1 от ЗАДС посочват изчерпателно кои лица начисляват и внасят в републиканския бюджет акциза и сред тях няма нерегистрирани и нелицензирани такива. Лице, което не е регистрирано или лицензирано по ЗАДС, няма задължение да съставя и поради това не може да притежава документи, удостоверяващи начисляването и плащането на акциза. Ето защо такова лице не може да отговаря по чл. 126 от ЗАДС. В процесния случай е безспорно, че жалбоподателката е държала етилов алкохол /ракия/, без да е регистрирано лице или лицензиран складодържател по смисъла на ЗАДС. Поради това тя няма задължение да съставя и да разполага с документи, удостоверяващи начисляването, плащането или обезпечаването на акциза, и не може да носи отговорност по чл. 126 от ЗАДС. Доколкото е държал акцизни стоки, жалбоподателят може да отговаря за това, че като е бил длъжен да се регистрира като производител или да се лицензира като складодържател, не го е сторил, както и за това, че като е бил длъжен да плати акциз, не го е сторил, но това са нарушения различни от нарушението по чл. 126 от ЗАДС, за което е съставено процесното наказателно постановление. Предвид изложеното ангажирането на отговорността на жалбоподателя по чл.126 от ЗАДС за това, че е държала акцизни стоки, без да има документи за плащането на акциза, след като същият не е регистрирано лице или лицензиран складодържател по смисъла на ЗАДС, противоречи на материалния закон.

Пълното неплащане, частичното неплащане или избягването на обезпечаване на дължимия акциз, представляват отделни съставомерни деяния, които са обявени за административни нарушения с разпоредбата на чл.123а от ЗАДС, и наказуеми с глоба, съответно имуществена санкция в двоен размер на дължимия акциз, чието заплащане е избегнато, но не по-малко от 1000 лева. Съобразно нормата на чл.3, ал.2 от ЗАДС, адресати на такава санкция могат да бъдат и нерегистрирани лица, какъвто е жалбоподателят, но в случая административното наказание не е наложено за нарушение по чл.123а от ЗАДС. Налагането на административно наказание, без да е доказан съставът на съответното административно нарушение, което се претендира, е в пряко противоречие с принципа на законоустановеност на основанията за ангажиране на административнонаказателна отговорност /чл.6 от ЗАНН/. Изложеното прави наказателното постановление

незаконосъобразно, поради противоречието му с материалния закон.

Предвид изложените по – горе в мотивите съображения обжалваното Наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно за нарушение на чл.126 ал.1 т.1 от ЗАДС.

Мотивиран от гореизложеното, ПРС – VII наказателен състав, постанови решението си.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 3948/2020 г., издадено от Д. Н. Г. – и.д. н. о. „Митническо разузнаване и разследване Тракийска“, Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление на Агенция Митници, упълномощен със Заповед № ЗАМ-43/32-8734/07.01.2019г на Директор Агенция „Митници“, гр. София с което на В. М. Б. ЕГН:*****, с адрес гр.П., ул. Ж. № ... ет.... ап.... на основание чл. 126 ал.1 т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове/ЗАДС/ е наложена „глоба“ в размер на 1000 лева / хиляда/ за административно нарушение по чл.126 ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове и на основание чл.124 ал.1 от ЗАДС са отнети в полза на държавата, стоките предмет на нарушението, а именно 22 литра етилов алкохол.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски административен съд по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____